

1. Obiekt

P A Ł A Ć

2005/1

2. Czas powstania

poł. XIX w.

3. Miejscowość

L U S O W O

11. Zdjęcia, plan sytuacyjny, rzuty

4. Adres

nr hipoteczny KW Lusowo 2515

5. Przynależność administracyjna

województwo poznańskie

gmina Tarnowo Podgórne

6. Poprzednie nazwy miejscowości

7. Przynależność administracyjna
przed 1.VI.1975 r.

województwo poznańskie

powiat poznański

8. Właściciel i jego adres

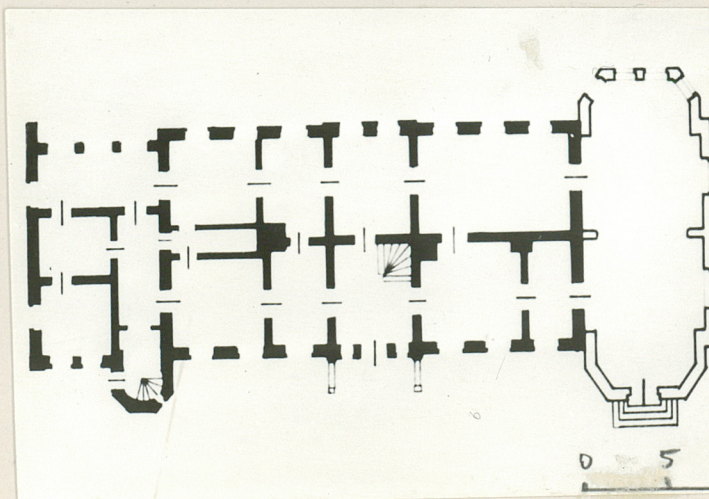
Przedsiębiorstwo Doświadczalno-
Produkcyjne PAN "Radiopan"
w Poznaniu

9. Użytkownik i jego adres

jw.

10. Rejestr zabytków

Nr 1530/A data 2.07.1974

autor zdjęć
data wykonania
miejsce przechowywania negatywów

12. Autorzy, historia obiektu, określenia stylu.

Do końca XVIII wieku dobra w Lusowie pozostawały w posiadaniu Kapituły poznańskiej. Nieznana nam bliżej budowla istniała tu już przynajmniej w XVII wieku, a jej pozostałości - w postaci sklepionych pomieszczeń w kondygnacji piwnic - zachowały się pod centralną częścią budynku. Generalna rozbudowa i przebudowa pałacu nastąpiła w latach 50 - 60 XIX wieku, z inicjatywy ówczesnej właścicielki Lusowa, Pauliny z Objezierskich baronowej Richthofen. Powstała wtedy neogotycka budowla z asymetrycznie usytuowaną wieżą. Kolejna rozbudowa nastąpiła na przełomie XIX/XX wieku, w czasie kiedy właścicielami dóbr była rodzina von Palm. Dobudowano wówczas mieszczącą salę balową skrzydło zachodnie, nadbudowano aneks wschodni oraz częściowo przebudowano wnętrza.

13. Opis (sytuacja, materiał i konstrukcja, rzut, bryła, elewacje, dach, wnętrza, wyposażenie, instalacje)

Pałac usytuowany jest na północnym brzegu Jeziora Lusowskiego, na samej niemal krawędzi skarpy opadającej stromo w kierunku jeziora. Jest to budowla murowana, otynkowana, piętrowa, wsparta na sklepionych w większości piwnicach, elewacją frontową zwrócona w kierunku północnym. Zwarta, zakomponowana horyzontalnie bryła zwieńczona jest niskimi, dwuspadowymi dachami pokrytymi dziś papą. Przy wschodniej części elewacji frontowej usytuowana jest ośmioboczna wieża zwieńczona dekoracją naśladowującą machikuły i blankowanie; od zachodu przylega wyższe nieco od części centralnej, dobudowane skrzydło mieszczące salę balową. Elewacje zasadniczej bryły pałacu, wsparte na cokole mieszczącym okna piwnic, pokryte są gładkim tynkiem. Przepruwają je prostokątne otwory okienne o regularnym układzie, w kondygnacji parteru znacznie większe niż na piętrze, ujęte w profilowane opaski i zwieńczone nadokiennikami w formie załamujących się ku dołowi odcinków gzymsu. Okna piętra - wsparte na przebiegającej pod nimi profilowanej listwie, również ujęte opaskami, lecz bez nadokienników. W elewacji tylnej okna piętra utrzymane są w osiach elewacji przyziemia, w elewacji frontowej rytm ten uległ zdwojeniu i wkomponowano dodatkowe otwory w przestrzeniach międzyokiennych. Elewacje dobudowanej części zachodniej, również wsparte na cokole, pokryte są boniowaniem. Przepruwają je umieszczone w profilowanych rozglifieniach otwory okienne - zamknięte łukiem Tudorów w kondygnacji parteru i łukiem kotarowym na piętrze. W zwieńczeniu tej części budynku przebiega fryz utworzony z czterolistnych blend i okienek; całość wieńczy konsolkowy gzyms zakończony profilowaniem. Główne wejście do pałacu, umieszczone na osi elewacji frontowej zasadniczej bryły obiektu, zaakcentowano opracowaniem tej części fasady w formie pozornego ryzalitu ujętego dwoma wysmukłymi wieżyczkami-sterczynami. Układ wnętrza dwutraktowy z sienią na osi. Z pierwotnego wystroju i wyposażenia zachowała się jedynie stolarka okienna i drzwiowa oraz drewniana klatka schodowa w hallu.

14. Kubatura 5.990 m ³	15. Powierzchnia użytkowa 590 m ²	16. Przeznaczenie pierwotne rezydencja właścicieli dóbr	17. Użytkowanie obecne
18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja Pałac w trakcie prac remontowych		19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje)	
20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie - zachowanie bryły i elewacji wraz z całą istniejącą dekoracją architektoniczną - odtworzenie trójjarkadowej loggi w elewacji tylnej - zachowanie i konserwacja zabytkowej stolarki okiennej i drzwiowej a również klatki schodowej w sieni.			

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

- Państwowe Biuro Notarialne w Poznaniu, Księga wieczysta nieruchomości nr 2515
- Archiwum Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu

22. Bibliografia

- Katalog zabytków sztuki w Polsce, t.V, z.20, Warszawa 1977
- T.S. Jaroszewski, O siedzibach neogotyckich w Polsce, Warszawa 1982
- M. Strzałko, Studium historyczno-architektoniczne zespołu pałacowego w Lusowie, maszynopis PKZ Poznań 1984 r.

23. Źródła ikonograficzne i fotografie (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

24. Uwagi różne

25. Wypełnił

mgr Maria Strzałko
imię i nazwisko
data czerwiec 1985

26. Sprawdził

imię i nazwisko
data

27. Załączniki

1. Miejscowość

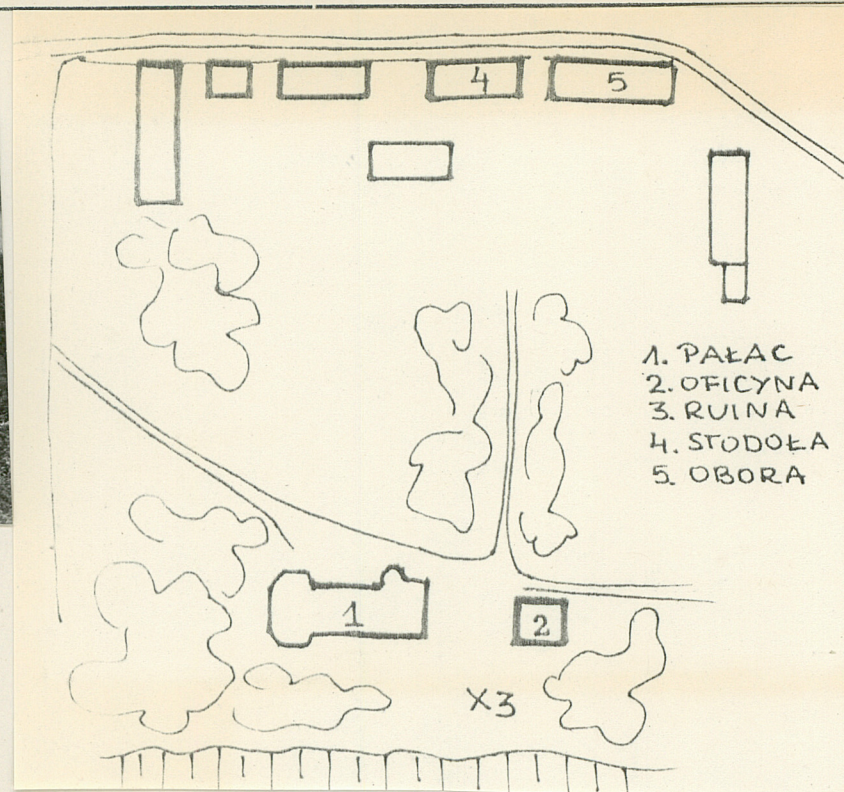
LUSOWO

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

PALAC

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

Fotografie

Wkładkę założył: Mgr Maria Strzałko, czerwiec 1985
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów:

Wzór ODŻ 1978 r.